

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Стара Загора, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, XIV-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети ноември през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Дарина Крумова -Стойнова

при участието на секретаря Николина Хр. Козелова
като разгледа докладваното от Дарина Крумова -Стойнова Административно
наказателно дело № 20215530202106 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. К. Д., подадена от адв. З.К. против
наказателно постановление № 113 от 26.01.2021г. на Кмета на Община Стара
Загора.

В жалбата се твърди, че наказателното постановление е
незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено. Сочат се
съображения в тази връзка. Прави се искане за присъждане на направените в
хода на производството разноски, в т.ч. и адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез адв. З.К. заявява, че
изцяло поддържа подадената жалба, като излага и допълнителни аргументи
във връзка със събраните в хода на съдебното следствие доказателства.

В съдебно заседание чрез мл. експерт Б.П. въззиваемата страна моли
съда да потвърди обжалваното наказателно постановление, като взема
становище по част от възраженията на жалбоподателя.

*Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери
изцяло законосъобразността на обжалваното наказателно постановление,
намери за установено следното:*

Жалбата е редовна и допустима - подадена е в срок от надлежна страна.

С обжалваното наказателно постановление № 113 от 26.01.2021г. на Кмета на Община Стара Загора на нарушителя Д. К. Д. на основание чл. 133, ал. 1, т. 1 от Закон за управление на отпадъците е наложена глоба в размер на 300 лева за това, че на 07.12.2020 г., около 14:10 ч. в с. Г.Б., Община Стара Загора, на нерегламентирано сметище, находящо се западно от стадиона, изхвърлил растителни отпадъци от каруца, теглена от малко тракторче. Растителните отпадъци били от дворното място на нарушителя.

По описания начин извършил нарушение на чл. 133, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците.

Горното наказателно постановление е издадено въз основа на АУАН № 24889 от 07.12.2020 г., съставен от инспектор при Община Стара Загора, след подадено възражение по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. В АУАН като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 133, т. 1 от Закона за управление на отпадъците.

Към АУАН е приложен снимков материал - л. 11 от делото, от който се установява, че действително отпадъците, натоварени в каруца, теглена от малък трактор са с растителен /органичен/ произход.

Във връзка с компетентността на актосъставителя е представена заповед № 10-00-2527 от 14.11.2019г. на Кмета на Община Стара Загора.

С оглед изясняване на обстоятелствата по делото, в хода на съдебното следствие са разпитани: ЕВД. В. Й. /актосъставител/, В. /свидетел по акта/, както и Гр. П. М. и П. Ст. П..

От показанията на свидетелите Й. и М. се установява, че на 07.12.2020г. отишли в с. Г.Б. по сигнал, постъпил в Община Стара Загора от РИОСВ – Стара Загора за наличие на нерегламентирано сметище в землището на селото. Когато пристигнали, жалбоподателката им посочила къде се намира нерегламентираното сметище, в което имало натрупани на различни места органични отпадъци. Докато правили оглед и снимки, се появил Д. К. Д., който изхвърлил растителни отпадъци, натоварени в каруца, теглена от малък трактор. Той заявил, че отпадъците са от неговото дворно място. Заявил също, че кметът на селото - свидетелят П. му посочил къде да ги изхвърли.

От показанията на свидетелите Г.М., който живее в с. Г.Б. и П.П. - кмет на селото се потвърждава, че именно П. е посочил на хората от селото, в т.ч. и на Д.Д., процесното нерегламентирано сметище - до стадиона, на пътя за винарната, която се намирала в селото, като място, на което могат да изхвърлят растителните отпадъци от дворовете си.

Според свидетеля П. причината за това била, че сметосъбиращата фирма не можела да осигури контейнери за растителните отпадъци и поради това кметовете на кметски дни били уведомени да определят места, където те да бъдат събирани, докато мине кола от фирмата да ги прибере. През 2020г. обаче 2-3 месеца камионът на сметосъбиращата фирма бил развален и затова се натрупали повече отпадъци. П. заявява, че след този случай поставил табела, че на процесното място /нерегламентирано сметище/ е забранено да се изхвърлят всякакъв вид отпадъци.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля М., че към датата на нарушението на място е имало поставена табела, че е разрешено изхвърлянето на отпадъци без строителни. Показанията му относно това обстоятелство са изолирани. Ако това действително е било така, то със сигурност е щяло да бъде забелязано от проверяващите или да им бъде посочено от Д. и П..

Съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи отмяна на обжалваното наказателно постановление на това основание.

На първо място, допуснато е нарушение на чл. 42, т. 5 ЗАНН.

При съставянето на АУАН актосъставителят посочил, че е нарушена разпоредбата на чл. 133, т. 1 от Закона за управление на отпадъците, която обаче съдържа няколко алинеи, част от които имат съответно и точки. Това неясно и неточно посочване на нарушената законова разпоредба ограничава правото на нарушителя още от самото начало да разбере естеството на повдигнатото срещу него административнонаказателно обвинение.

Според настоящия съдебен състав в случая е неприложима разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, тъй като не може да се приеме, че нарушението е установено по безспорен начин, поради наличието на разминаване между фактическото и правното обвинение.

Правилното посочване на тази разпоредба от наказващия орган не е достатъчно, за да се приеме, че са били охранени в пълнота правата на нарушителя.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че и наказващият орган е посочил неточно нарушената законова разпоредба, тъй като не е направил препратка към Закона за местните данъци и такси съобразно чл. 133, ал. 1, т. 1 ЗУО. В случая, ако се приеме, че фактическото обвинение е водещо, то приложима е първата хипотеза на посочената норма, а не втората, която е препращаща към чл. 67, ал. 8 ЗМДТ.

На второ място, допуснато е разминаване между фактическото и правното обвинение.

При описване на нарушението и актосъставителят, и наказващият орган са посочили, че на 07.12.2020 г., около 14:10 ч. Д. е изхвърлил растителни отпадъци от каруца, теглена от малко тракторче в с. Г.Б., Община Стара Загора, на „нерегламентирано сметище“, находящо се западно от стадиона.

В същото време законодателят в чл. 133, ал. 1, т. 1 ЗУО не си служи с израза: „изхвърляне на отпадъци на нерегламентирано сметище“, а с „изхвърляне на отпадъци на неразрешени за това места“. Разликата е огромна, тъй като сметището на практика представлява място за депониране на отпадъци, а разрешените места за изхвърляне на отпадъци могат да бъдат много различни.

За да се приеме, че е осъществен съставът на чл. 133, ал. 1, т. 1 ЗУО следва да бъде посочено освен мястото, където са изхвърлени отпадъците, също така и кой е следвало да даде разрешение за изхвърлянето им там.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че актосъставителят и наказващият орган са допуснали още непълноти и неясноти при описване на нарушението и по този начин отново не са се съобразили съответно с разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Действително в АУАН и НП е посочено, че процесните растителни отпадъци са на Д. и за това обстоятелство не са събрани други доказателства, освен неговите обяснения. В случая това е напълно достатъчно, като се има

предвид от една страна, че Д. е заявил този факт още при извършване на проверката, а от друга страна, той е несъставомерен. Законодателят предвижда санкция за този, който изхвърля отпадъци на нерегламентирано сметище, като е ирелевантно чия собственост са същите.

Същевременно и в АУАН, и в НП като място на извършване на нарушението е вписано: „с. Г.Б., Община Стара Загора, на нерегламентирано сметище, западно от стадиона“. Съдът намира, че това посочване е напълно достатъчно, за да разбере нарушителят къде е извършено нарушението и за да бъдат определени компетентните органи, които следва да разгледат административнонаказателното производство.

Съдът намира за несъстоятелни възраженията на жалбоподателя, че непосочването на единния граждански номер и точен адрес на свидетелите по акта представлява съществено нарушение на чл. 42, т. 7 от ЗАНН, което обуславя отмяна на наказателното постановление на това основание. Съдебната практика приема, че за да бъдат охранени правата на нарушителя е достатъчно да бъдат посочени такива данни за свидетелите, въз основа на които впоследствие същите да могат да бъдат установени. В случая това изискване е изпълнено, тъй като за първия свидетел, освен трите имена – В., е посочен и служебен адрес – бул. Цар Симеон Велики № 107, а за втория свидетел, освен трите имена – П. Ст. П., е посочена и заеманата от него длъжност – Кмет на с. Г.Б..

Неоснователни са и възраженията, че липсва дата, на която е подписан АУАН от нарушителя и че не става ясно дали той е отказал да го подпише. От съдържанието на акта е видно, че същият е съставен на 07.12.2020г. и тогава е предявен и връчен на Д. срещу подпис. Освен това, в него Д. собственоръчно е записал, че се е запознал със съдържанието на АУАН и е вписал обяснения.

С оглед пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да посочи и следното:

Ако бъде прието, че посочените по-горе процесуални нарушения не са съществени, то въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства следва да се приеме, че от обективна страна Д. К. Д. е извършил вмененото му нарушение по чл. 133, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците, като на 07.12.2020г., около 14:10 ч. в с. Г.Б., Община Стара Загора, на нерегламентирано сметище, находящо се западно от

стадиона, изхвърлил растителни отпадъци от каруца, теглена от малко тракторче, като растителните отпадъци били от неговото дворно място.

Същевременно обаче съдът намира, че от събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства не може да бъде установено по един безспорен и категоричен начин, че Д. е осъществил нарушението и от субективна страна.

От показанията на свидетелите Й. и М. е видно, че още от самото начало Д. е заявил, че мястото, на което е заварен да изхвърля растителни отпадъци му е посочено от кмета на с. Г.Б., като такова, определено от него за тази цел. Това се потвърждава и от самия кмет на селото - свидетелят П., който дори посочва причините, поради което е взел подобно решение и е определил процесното място. Обстоятелството, че това т.нар. от актосъставителя и наказващия орган „нерегламентирано сметище“ е използвано по указания на кмета и от други хора, живеещи в селото се потвърждава от свидетеля М..

Като съобрази изложеното по-горе, съдът прие, че в хода на производството не бе доказано Д. да е извършил нарушението и от субективна страна, тъй като за него процесното сметище е било регламентирано, тъй като му е било посочено от кмета на с. Г.Б..

С оглед конкретиката на настоящия казус, следва да се приеме, че дори да се приеме, че нарушението е извършено от обективна и субективна страна, то е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, вр. с чл. 93, т. 9 НК. Нарушението е извършено за първи път. Не са настъпили неблагоприятни последици, тъй като в случая се касае за изхвърляне на растителни отпадъци от селското стопанство, които съгласно § 1, т. 1, б. „а“ ЗУО представляват „биомаса“, а съгласно § 1, т. 3 ЗУО са „биоразградими отпадъци“. Освен това, от събраните в хода на производството гласни доказателства се установи, че П. Ст. П. – Кмет на с. Г.Б. е определил това място за изхвърляне на растителни отпадъци поради това, че сметосъбиращата фирма не можела да осигури контейнери за растителните отпадъци и поради това кметовете на кметски дни били уведомени да определят места, където те да бъдат събирани, докато мине кола от фирмата да ги прибере. Целта била да не се изхвърлят растителните отпадъци от селското стопанство в цялото землище на селото.

Що касае размера на определеното от наказващия орган административно наказание глоба в размер на 300 лв., същото съответства по вид и размер на минималното, предвидено от закона, поради което и съдът намира за безпредметно да изследва въпроса съобразено ли е то с тежестта на конкретното нарушение с оглед принципа *reformatio in pejus*.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на делото и направеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН, съдът намира, че Община Стара Загора следва да бъде осъдена да заплати на Д. К. Д. сумата от 200,00 лв., представляваща направените от него в настоящото производство разноски за адвокатско възнаграждение.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 3 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 113 от 26.01.2021г. на Кмета на Община Стара Загора, с което на основание чл. 133, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците на Д. К. Д., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 300,00 лв. за извършено нарушение на чл. 133, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците.

ОСЪЖДА Община Стара Загора да заплати на Д. К. Д., ЕГН *****, с адрес в *** сумата от 200,00 /двеста/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение, направени от него по настоящото АНД № 2106/2021 г. по описа на Районен съд – Стара Загора.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Стара Загора в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____